

Tango

Tango wywodzi się ze slumsów Buenos Aires w Argentynie. Kształtowanie trwało wieki. Protoplastów tanga, podobnie jak modnych tańców stylu Ameryki łacińskiej, szukać należy wśród niewolników afrykańskich, którzy przywozili swe tańce, pieśni i rytmy na Antyle i do Ameryki Południowej od zarania kolonizacji

w połowie XVI wieku. W Europie tango pojawiło się na początku XX wieku budząc wielkie zgorzenie. Miało ono złą sławę i stanowiło długi czas „tabu” dla wyższych i średnich warstw społecznych. Trwało to tak dopóki pod naporem atrakcyjności, popularności

i niesłychanej żywotności tego tańca nie zdecydowano się wysłać tanga na edukację salonową do Paryża. Kiedy zostało ono pozbawione „wszystkich niewłaściwych cech” i przystosowane do ówczesnych gustów, zdecydowano się przedstawić je szerszemu ogółowi. Tango tańczono więc na ulicach, w tawernach, salach tanecznych, restauracjach, hotelach i salonach.

Jedni wyżywali się w tangu, dając upust namiętnościom, inni ukrywali je, kontrolując swe uczucia i odruchy. Nikt jednak nie mógł zostać obojętny, tango wstrząsnęło wszystkimi.

Zadało ostateczny cios tańcom dworskim, wyśmiało słodką elegancję tańców salonowych, przeniosło tańczących z sal balowych na parkiet restauracji i lokali dancingowych, przedłużyło krótki okres karnawału na cały rok. Odparło ataki i przetrwało zakazy panujących, opór arystokracji, purytanów, prasy, papieża

i dostojników kościoła.

Tango było bezsprzecznie jednym z największych szaleństw tanecznych wszystkich czasów. Jego pojawienie się wywołało niesłychaną burzę.

Chociaż do Europy tango przybyło jako taniec latynoamerykański uznawane jest za taniec standardowy, ponieważ tancerze tańczą blisko siebie. Trzymanie w tangu jest mocne i ma agresywny wygląd.

Tango ma przypominać kłótnię małżonków. Jego dramaturgia musi mieć gwałtowny charakter, pełen zaskakujących zmian kierunków i obrotów oraz szybkich ruchów głowy.

Bardzo ważne są w tangu naprzemienne gwałtowne i płynne ruchy przypominające sposób poruszania się dzikich kotów. Tango jest płaskim tańcem, czyli pozbawione jest całkowicie unoszeń i opadań. Jako jedyny taniec standardowy nie ma akcji swingowej, czyli ruchu wahadłowego.

Tango posiada specyficzną atmosferę, pełną niepokoju i nieoczekiwanych zwrotów ciała. To nie tylko taniec – to styl.

Metrum: 2/4

Tempo: 32 – 33 takty na minut?